

MINISTERI DE L'INTERIOR

6396 REIAL DECRET LEGISLATIU 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. («BOE» 63, de 14-3-1990, i «BOE» 185, de 3-4-1990.)

La Llei 18/1989, de 25 de juliol, de base sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, autoritza el Govern perquè, seguint els principis i criteris que resulten de les esmentades bases, aprovi, en el termini d'un any, un text articulat, com a instrument normatiu idoni que permet revestir de rang legal les disposicions en matèria de circulació de vehicles, caracteritzats alhora per la seva importància des del punt de vista dels drets individuals i per la seva complexitat tècnica.

En efecte, el fenomen del trànsit de vehicles de motor s'ha generalitzat i està de tal manera que es pot afirmar que forma part de la vida quotidiana i que s'ha transformat en una de les expressions més genuïnes de l'exercici de la llibertat de circulació. Però, en efectuar-se de manera massiva i simultània, comporta una sèrie de problemes que cal regular perquè aquell exercici no lesioni interessos individuals o col·lectius que han de ser objecte de protecció pública.

Les innegables seqüeles negatives del trànsit tenen el seu màxim exponent en els accidents de circulació, que representen un alt cost per a la societat i accentuen l'obligada intervenció dels poders públics en el manteniment de la seguretat de la circulació viària, com a corollari inexcusable de la competència exclusiva que atorga a l'Estat, en matèria de trànsit i de circulació de vehicles de motor, l'article 149.1.21 de la Constitució.

En virtut d'això, d'acord amb l'autorització prevista a l'article únic de la Llei de bases 18/1989, a proposta del ministre de l'Interior, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 2 de març de 1990,

DISPOSO:

Article únic. S'aprova l'adjunt text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, d'acord amb els principis i criteris continguts a la Llei de bases 19/1989, de 25 de juliol.

TEXT ARTICULAT DE LA LLEI SOBRE TRÀNSIT, CIRCULACIÓ DE VEHICLES DE MOTOR I SEGURETAT VIÀRIA

TÍTOL PRELIMINAR

Objecte de la Llei i àmbit d'aplicació

Article 1. *Objecte de la Llei.*—1. Aquesta Llei té com a objecte establir una regulació legal en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

2. Amb aquesta finalitat, aquesta Llei regula:

a) L'exercici de les competències que, d'acord amb la Constitució i els estatuts d'autonomia, corresponen en aquestes matèries a l'Administració de l'Estat, així com la determinació de les que corresponen en tot cas a les entitats locals.

b) Les normes de circulació per als vehicles, així com les que, per raó de seguretat viària, han de regir per a la circulació de vianants i animals per les vies d'utilització

general; amb aquesta finalitat s'estableixen els drets i les obligacions dels usuaris de les esmentades vies.

c) Els elements de seguretat activa i passiva i el seu règim d'utilització, com també les condicions tècniques dels vehicles i de les activitats industrials que afectin de manera directa la seguretat viària.

d) Els criteris de senyalització de les vies d'utilització general.

e) Les autoritzacions que, per garantir la seguretat i fluïdesa de la circulació viària, ha d'atorgar l'Administració amb caràcter previ a la realització d'activitats relacionades amb la circulació de vehicles, especialment de motor, com també les mesures cautelars que puguin ser adoptades per a la mateixa finalitat.

f) Les infraccions derivades de l'incompliment de les normes establertes i les sancions que hi siguin aplicables, així com les peculiaritats del procediment sancionador en aquest àmbit.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*—Els preceptes d'aquesta Llei són aplicables en tot el territori nacional i obliguen els titulars i usuaris de les vies i els terrenys públics aptes per a la circulació, tant urbans com interurbans, els de les vies i terrenys que, sense tenir tal aptitud, siguin d'ús comú i, en defecte d'altres normes, els titulars de les vies i els terrenys privats que siguin utilitzats per una col·lectivitat indeterminada d'usuaris.

Article 3. *Conceptes utilitzats.*—Als efectes d'aquesta Llei i les seves disposicions complementàries, els conceptes bàsics sobre vehicles, vies públiques i usuaris s'entenen utilitzats en el sentit que per a cadascun d'ells es concreta a l'annex d'aquest text.

TÍTOL PRIMER

De l'exercici i la coordinació de les competències sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària

CAPÍTOL PRIMER

Competències

Article 4. *Competències de l'Administració de l'Estat.*— Sens perjudici de les competències que tinguin assumides les comunitats autònomes a través dels seus propis estatuts i, a més, de les que s'assignen al Ministeri de l'Interior a l'article següent, correspon a l'Administració de l'Estat:

a) La facultat de determinar la normativa tècnica bàsica que afecti de manera directa la seguretat viària.

b) L'homologació prèvia, si escau, dels elements dels vehicles, remolcs i semiremolcs que afectin la seguretat viària, així com la facultat de dictar instruccions i directrius en matèria d'inspecció tècnica de vehicles.

c) La publicació de les normes bàsiques i mínimes per a la programació de l'educació viària en les diferents modalitats de l'ensenyament.

d) L'aprovació del quadre de les malalties i defectes físics i psíquics que inhabiliten per conduir i la fixació dels requisits sanitaris mínims per efectuar els reconeixements per a la seva detecció, com també la inspecció, el control i, si escau, la suspensió o el tancament dels establiments dedicats a aquesta activitat.

e) La determinació de les drogues, estupefaents, productes psicòtrops i estimulants o altres substàncies anàlogues que puguin afectar la conducció, així com de les proves per a la seva detecció i els seus nivells màxims.

f) La coordinació de la prestació de l'assistència sanitària en les vies públiques o d'ús públic.

g) La facultat de subscriure tractats i acords internacionals relatius a la seguretat dels vehicles i de les seves parts i peces, així com de dictar les disposicions pertinents per implantar a Espanya la reglamentació internacional que se'n derivi.

h) La facultat de regular aquelles activitats industrials que tinguin una incidència directa sobre la seguretat viària i, en especial, la dels tallers de reparació de vehicles.

i) La regulació del transport de persones i, sobretot, el de nens i el transport escolar, als efectes relacionats amb la seguretat viària.

j) La regulació del transport de mercaderies i, especialment, el de mercaderies perilloses, peribles i contenidors, d'acord amb la reglamentació internacional, als efectes relacionats amb la seguretat viària.

Article 5. Competències del Ministeri de l'Interior.—S'atribueixen al Ministeri de l'Interior les següents competències en l'àmbit d'aquesta Llei, sens perjudici de les que tinguin assumides les comunitats autònomes en els seus propis estatuts:

a) Expedir i revisar els permisos i les llicències per conduir vehicles de motor i ciclomotors amb els requisits sobre coneixements, aptituds tècniques i condicions psicofísiques i periodicitat que es determinin reglamentàriament, així com la seva anul·lació, intervenció, revocació i, si escau, suspensió.

b) Canviar, d'acord amb les normes reglamentàries aplicables, els permisos per conduir expedits en l'àmbit militar i policial pels corresponents en l'àmbit civil, com també els permisos expedits a l'estranger quan així ho prevegi la legislació vigent.

c) Concedir les autoritzacions d'obertura i funcionament de centres de formació de conductors, així com els certificats d'aptitud i autoritzacions que permetin accedir a l'actuació professional en matèria d'ensenyament de la conducció i acreditar la destinada al reconeixement d'aptituds psicofísiques dels conductors, amb els requisits i les condicions que es determinin reglamentàriament.

d) La matriculació i expedició dels permisos o les llicències de circulació dels vehicles de motor, remolcs, semiremolcs i ciclomotors, així com l'anul·lació, intervenció o revocació dels esmentats permisos o llicències, amb els requisits i les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

e) Expedir les autoritzacions o els permisos temporals i provisionals per a la circulació de vehicles fins a la seva matriculació.

f) L'establiment de normes especials que possibilitin la circulació de vehicles històrics i fomentin la conservació i restauració dels que integren el patrimoni històric cultural.

g) La retirada dels vehicles de la via fora de poblat i la baixa temporal o definitiva de la circulació d'aquests.

h) Els registres de vehicles, de conductors i infractors, de professionals de l'ensenyament de la conducció, de centres de formació de conductors, dels centres de reconeixement per a conductors de vehicles de motor i de manipulació de plaques de matrícula, en la forma que es determini reglamentàriament.

i) La vigilància i disciplina del trànsit en tota classe de vies interurbanes i en travessies quan no hi hagi policia local, així com la denúncia i sanció de les infraccions a les normes de circulació i de seguretat a les esmentades vies.

j) La denúncia i sanció de les infraccions per incompliment de l'obligació de sotmetre's a la inspecció tècnica de vehicles, així com les prescripcions que se'n derivin.

k) La regulació del trànsit en vies interurbanes i en travessies, per tal com es preveuen per a aquestes últi-

mes fórmules de cooperació o delegació amb les entitats locals.

l) Establir les directrius bàsiques i essencials per a la formació i actuació dels agents de l'autoritat en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, sens perjudici de les atribucions de les corporacions locals, amb els òrgans de les quals cal instrumentar, de comú acord, la col·laboració necessària.

m) L'autorització de proves esportives que s'hagin de celebrar utilitzant en tot el recorregut o part d'aquest carreteres estatals, amb l'informe previ de les administracions titulars de les vies públiques afectades, i informar, amb caràcter vinculant, les que hagin de concedir altres òrgans autonòmics o municipals, quan hagin de circular per vies públiques o d'ús públic en què l'Administració central té atribuïda la vigilància i regulació del trànsit.

n) Tancar a la circulació, amb caràcter excepcional, carreteres o trams d'aquestes, per raons de seguretat o fluïdesa del trànsit, en la forma que es determini reglamentàriament.

ñ) La coordinació de l'estadística i la investigació d'accidents de trànsit, així com les estadístiques d'inspecció de vehicles, en col·laboració amb altres organismes oficials i privats, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

o) La realització de les proves, establertes reglamentàriament, per determinar el grau d'intoxicació alcohòlica o per estupefaents, psicòtrops o estimulants dels conductors que circulin per les vies públiques en què té atribuïda la vigilància i el control de la seguretat de la circulació viària.

Article 6. Prefectura Central de Trànsit.—1. El Ministeri de l'Interior exerceix les competències esmentades a l'article anterior a través de l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit.

2. Per a l'exercici de les competències atribuïdes al Ministeri de l'Interior en matèria de vigilància, regulació i control del trànsit i de la seguretat viària, així com per a la denúncia de les infraccions a les normes contingudes en aquesta Llei, i per a les tasques de protecció i auxili a les vies públiques o d'ús públic, actuen, d'acord amb el que es determini reglamentàriament, les forces de la Guàrdia Civil, especialment la seva agrupació de trànsit, que, en aquest àmbit, depèn específicament de la Prefectura Central de Trànsit.

Article 7. Competències dels municipis.—S'atribueixen als municipis, en l'àmbit d'aquesta Llei, les competències següents:

a) L'ordenació i el control del trànsit a les vies urbanes de la seva titularitat, així com la seva vigilància per mitjà d'agents propis, la denúncia de les infraccions que es cometin a les esmentades vies i la seva sanció quan no estigui expressament atribuïda a una altra administració.

b) La regulació, mitjançant disposició de caràcter general, dels usos de les vies urbanes, fent compatible l'equitativa distribució dels aparcaments entre tots els usuaris amb la necessària fluïdesa del trànsit rodat i amb l'ús de vianants dels carrers.

c) La retirada dels vehicles de les vies urbanes i el posterior dipòsit d'aquests i dels retirats de les vies interurbanes en els casos i les condicions que es determinin reglamentàriament, quan obstaculitzin o dificultin la circulació o suposin un perill per a aquesta.

d) L'autorització de proves esportives quan discorin íntegrament i exclusivament pel nucli urbà, exceptuades les travessies.

e) La realització de les proves a què al·ludeix l'apartat o) de l'article 5, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

f) El tancament de vies urbanes quan sigui necessari.

CAPÍTOL II

Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Viària

Article 8. *Composició i competències.*—1. Per garantir la coordinació de les competències de les diferents administracions públiques es crea, sota la presidència del ministre de l'Interior i com a òrgan consultiu pel que fa a l'impuls i la millora de la seguretat del trànsit viari, el Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Viària, en el qual, juntament amb l'Administració de l'Estat, les comunitats autònomes i les administracions locals, hi ha representades les organitzacions professionals, econòmiques, socials i de consumidors i usuaris més significatives, directament relacionades amb el trànsit i la seguretat viària.

2. Dins del camp de la seguretat viària, elabora i proposa plans d'actuació conjunta, per donar compliment a les directrius prèviament marcades pel Govern o per sotmetre'ls a la seva aprovació; assessora els òrgans superiors de decisió i informa sobre la publicitat dels vehicles de motor i, quan sigui requerit per a això, sobre els convenis i tractats internacionals, i els projectes de disposicions de caràcter general en matèria de circulació de vehicles; així mateix, coordina i impulsa l'actuació dels diferents organismes, entitats i associacions que duguin a terme activitats relacionades amb la seguretat viària.

3. El Consell funciona en ple i en comissions i grups de treball.

4. La composició del ple és la següent:

President: ministre de l'Interior.

Vicepresident primer: subsecretari d'Interior.

Vicepresident segon: director general de Trànsit.

Vocals (amb categoria de director general):

Dos representants del Ministeri de l'Interior.

Un representant de cadascun dels ministeris següents:

Defensa.

Economia i Hisenda.

Obres Públiques i Urbanisme.

Educació i Ciència.

Sanitat i Consum.

Indústria i Energia.

Administracions Públiques.

Transports, Turisme i Comunicacions.

El general en cap de l'agrupació de trànsit de la Guàrdia Civil.

Un vocal representant de cadascuna de les comunitats autònomes.

Vuit representants de l'administració provincial i municipal.

Secretari: un subdirector general de la Prefectura Central de Trànsit.

La participació dels organismes professionals, econòmics i socials, així com la composició i el funcionament dels diferents òrgans del Consell es determinen reglamentàriament.

5. Es constitueix una Comissió del Consell en cada comunitat autònoma.

Així mateix es constitueix una Comissió del Consell per a l'estudi del trànsit i la seguretat en vies urbanes.

TÍTOL II

Normes de comportament en la circulació

CAPÍTOL PRIMER

Normes generals

Article 9. *Usuaris i conductors.*—1. Els usuaris de la via estan obligats a comportar-se de manera que no entorpeixin indegudament la circulació, ni causin perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones, o danys als béns.

2. En particular cal conduir amb la diligència i precaució necessàries per evitar tot dany, propi o aliè, i mirar de no posar en perill tant el mateix conductor com els altres ocupants del vehicle i la resta dels usuaris de la via. Queda terminantment prohibit conduir de manera negligent o temerària.

Article 10. *Obres i activitats prohibides.*—1. La realització d'obres o instal·lacions a les vies objecte d'aquesta Llei requereix l'autorització prèvia del seu titular i es regeix pel que disposa la Llei de carreteres i el seu reglament, i a les normes municipals. Les mateixes normes són aplicables a la interrupció de les obres, per raó de les circumstàncies o característiques especials del trànsit, que es pot portar a efecte a petició de la Prefectura Central de Trànsit.

Les infraccions a aquestes normes se sancionen en la forma prevista a la legislació de carreteres, com també la realització d'obres a la carretera sense senyalització o sense que aquesta tingui en compte la reglamentació tècnica sobre aquesta qüestió, sens perjudici de la normativa municipal sancionadora.

2. Es prohibeix llençar, dipositar o abandonar sobre la via objectes o matèries que puguin entorpir la lliure circulació, l'aturada o l'estacionament, fer que siguin perillosos o deteriorar la via o les seves instal·lacions, o produir-hi o també en els seus voltants efectes que modifiquin les condicions apropiades per circular, aturar-se o estacionar.

3. Els qui hagin creat sobre la via algun obstacle o perill, l'han de fer desaparèixer com més aviat millor i adoptar a més les mesures necessàries perquè pugui ser advertit pels altres usuaris i perquè no es dificulti la circulació.

4. Es prohibeix llençar a la via o en els seus voltants qualsevol objecte que pugui donar lloc a la producció d'incendis o, en general, posar en perill la seguretat viària.

5. Es prohibeix l'emissió de perturbacions electromagnètiques, sorolls, gasos i altres contaminants a les vies objecte d'aquesta Llei, per damunt de les limitacions que reglamentàriament s'estableixin.

Es prohibeix carregar els vehicles de manera diferent del que reglamentàriament es determini.

Article 11. *Normes generals de conductors.*—1. Els conductors han d'estar en tot moment en condicions de controlar els seus vehicles o animals. En aproximar-se a altres usuaris de la via han d'adoptar les precaucions necessàries per a la seguretat d'aquests, especialment quan es tracti de nens, persones grans, invidents o altres persones manifestament impedides.

2. El conductor d'un vehicle està obligat a mantenir la seva pròpia llibertat de moviments, el camp necessari de visió i l'atenció permanent a la conducció, que garanteixin la seva pròpia seguretat, la de la resta d'ocupants del vehicle i la dels altres usuaris de la via. Amb aquesta finalitat, especialment ha d'intentar mantenir la posició adequada i que la mantinguin la resta dels passatgers, i l'adequada col·locació dels objectes o animals transportats perquè no hi hagi interferència entre el conductor i qualsevol d'ells.

3. Queda prohibit conduir utilitzant cascos o auriculars connectats a aparells receptors o reproductors de so.

4. Queda prohibit circular amb menors de 12 anys asseguts en els seients davanters del vehicle, llevat que utilitzin dispositius homologats amb aquesta finalitat.

Article 12. Begudes alcohòliques, substàncies estupefaents i similars.—1. No pot circular per les vies objecte d'aquesta Llei el conductor de vehicles amb taxes superiors a les que reglamentàriament s'estableixin de begudes alcohòliques, estupefaents, psicòtrops, estimulants o altres substàncies anàlogues.

2. Tots els conductors de vehicles estan obligats a sotmetre's a les proves que s'estableixin per a la detecció de les possibles intoxicacions per alcohol. Igualment hi estan obligats els altres usuaris de la via quan es trobin implicats en algun accident de circulació.

Les esmentades proves, que s'estableixen reglamentàriament i que consisteixen normalment en la verificació de l'aire espirat mitjançant alcoholímetres autoritzats, les practiquen els agents encarregats de la vigilància del trànsit. A petició de l'interessat o per ordre de l'autoritat judicial, es poden repetir les proves per fer-ne un contrast, i això pot consistir en una anàlisi de sang, d'orina o altres d'anàlogues.

El personal sanitari està obligat, en tot cas, a retre compte del resultat de les proves que realitzin a l'autoritat judicial, als òrgans perifèrics de la Prefectura Central de Trànsit i, quan escaigui, a les autoritats municipals competents.

3. Reglamentàriament es poden establir proves per a la detecció de les altres substàncies a què es refereix l'apartat primer d'aquest article, i és obligatori que s'hi sotmetin les persones a què es refereix l'apartat anterior.

CAPÍTOL II

De la circulació de vehicles

SECCIÓ 1a LLOC A LA VIA

Article 13. Sentit de la circulació. Com a norma general i molt especialment en els revolts i canvis de rasant de visibilitat reduïda, els vehicles han de circular en totes les vies objecte d'aquesta Llei per la dreta i com més a prop millor de la vora de la calçada, i han de mantenir la separació lateral suficient per fer l'encreuament amb seguretat.

Article 14. Utilització dels carrils.—1. El conductor d'un automòbil, que no sigui cotxe de minusvàlid, o d'un vehicle especial amb el pes màxim autoritzat superior al que reglamentàriament es determini, ha de circular per la calçada i no pel voral, excepte per raons d'emergència i, a més, cal que s'atingui a les regles següents:

a) En les calçades amb doble sentit de circulació i dos carrils, separats o no per marques viàries, ha de circular pel de la seva dreta.

b) En les calçades amb doble sentit de circulació i tres carrils, separats per marques longitudinals discontinues, ha de circular també pel de la seva dreta, i en cap cas pel situat més a la seva esquerra.

c) Fora de poblat, en les calçades amb més d'un carril reservat per al seu sentit de marxa, ha de circular normalment pel situat més a la seva dreta, si bé pot utilitzar la resta dels de l'esmentat sentit quan les circumstàncies del trànsit o de la via ho aconsellin, a condició que no entorpeixi la marxa d'un altre vehicle que el segueixi.

Quan una de les esmentades calçades tingui tres carrils o més en el sentit de la seva marxa, els conductors de camions amb el pes màxim autoritzat superior al que reglamentàriament es determini, els de vehicles especials que no estiguin obligats a circular pel voral i els de con-

junts de vehicles de més de set metres de longitud han de circular normalment pel situat més a la seva dreta, i poden utilitzar l'immediat en les mateixes circumstàncies i amb igual condició a les esmentades en el paràgraf anterior.

d) Quan se circuli per calçades de poblats amb almenys dos carrils reservats per al mateix sentit, delimitats per marques longitudinals, pot utilitzar el que millor convingui a la seva destinació, però només l'ha d'abandonar per preparar-se a canviar de direcció, avançar, aturar-se o estacionar.

2. Per al còmput de carrils, als efectes del que disposa l'apartat anterior, no es tenen en compte els destinats al trànsit lent ni els reservats a determinats vehicles, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

Article 15. Utilització del voral.—1. El conductor de qualsevol vehicle de tracció animal, vehicle especial amb pes màxim autoritzat no superior al que reglamentàriament es determini, cicle, ciclomotor o cotxe de minusvàlid, en cas que no hi hagi via o part d'aquesta que li estigui especialment destinada, ha de circular pel voral de la seva dreta, si és transitable i suficient, i, si no ho és, ha d'utilitzar la part imprescindible de la calçada. Han de circular també pel voral de la seva dreta, o, en les circumstàncies a què es refereix aquest apartat, per la part imprescindible de la calçada, els conductors de motocicletes, de turismes i de camions amb pes màxim autoritzat que no excedeixi del que reglamentàriament es determini que, per raons d'emergència, ho facin a velocitat anormalment reduïda, amb la qual cosa pertorbin greument la circulació.

2. Es prohibeix que els vehicles enumerats a l'apartat anterior circulin en posició paral·lela.

Article 16. Supòsits especials del sentit de circulació.—1. Quan raons de seguretat o fluïdesa de la circulació ho aconsellin, l'autoritat competent pot ordenar un altre sentit de circulació, la prohibició total o parcial d'accés a parts de la via, bé amb caràcter general o per a determinats vehicles o usuaris, el tancament de determinades vies, el seguiment obligatori d'itineraris concrets o la utilització de voreres o carrils en sentit contrari al normalment previst.

2. Per evitar que s'entorpeixi la circulació i per garantir-ne la fluïdesa, es poden imposar restriccions o limitacions a determinats vehicles i per a vies concretes, que són obligatòries per als usuaris afectats.

Article 17. Refugis, illots o dispositius de guia. Quan a la via hi hagi refugis, illots o dispositius de guia, cal circular per la part de la calçada que quedi a la seva dreta, en el sentit de la marxa, llevat quan estiguin situats en una via de sentit únic o dins de la part corresponent a un sol sentit de circulació, i en aquest cas es pot fer per qualsevol dels dos costats.

Article 18. Circulació en autopistes. Es prohibeix circular per les autopistes amb vehicles de tracció animal, bicicletes, ciclomotors i cotxes de minusvàlid. Reglamentàriament es poden establir altres limitacions de circulació, temporals o permanents, a les altres vies objecte d'aquesta Llei, quan així ho exigeixin les condicions de seguretat o fluïdesa en la circulació.

SECCIÓ 2a VELOCITAT

Article 19. Límits de velocitat.—1. Tot conductor està obligat a respectar els límits de velocitat establerts i a tenir en compte, a més, les seves pròpies condicions físiques i psíquiques, les característiques i l'estat de la via, del vehicle i de la seva càrrega, les condicions meteorològiques, ambientals i de circulació i, en general, totes les circumstàncies que concorrin en cada moment, a fi d'adequar la velocitat del seu vehicle, de manera que sempre pugui

aturar-lo dins dels límits del seu camp de visió i davant de qualsevol obstacle que es pugui presentar.

2. La velocitat màxima i mínima autoritzades per a la circulació de vehicles de motor es fixa reglamentàriament, amb caràcter general, per als conductors, els vehicles i les vies objecte d'aquesta Llei, d'acord amb les seves pròpies característiques. Els llocs amb prohibicions o obligacions específiques de velocitat se senyalitzen amb caràcter permanent, o temporal si escau. Si no hi ha senyalització específica, cal complir la genèrica establerta per a cada via.

3. S'estableix també reglamentàriament un límit màxim, amb caràcter general, per a la velocitat autoritzada a les vies urbanes i en poblat. Aquest límit pot ser rebaixat en travessies especialment perilloses, per acord de l'autoritat municipal amb el titular de la via, i a les vies urbanes, per decisió de l'òrgan competent de la corporació municipal.

4. Les velocitats màximes fixades per a les vies ràpides i carreteres convencionals que no discorren per sòl urbà, només poden ser excedides en 20 quilòmetres per hora, per turismes i motocicletes, quan avancin altres vehicles que circulin a velocitat inferior.

5. Es pot circular per sota dels límits mínims de velocitat en els casos de transports especials o quan les circumstàncies del trànsit impedeixin el manteniment d'una velocitat superior a la mínima sense risc per a la circulació.

Article 20. Distàncies i velocitat exigible.—1. Llevat de cas d'imminent perill, tot conductor, per reduir considerablement la velocitat del seu vehicle, cal que s'asseguri que pot fer-ho sense risc per a altres conductors i està obligat a advertir-ho prèviament i a realitzar-ho de manera que no produeixi risc de col·lisió amb els vehicles que circulen darrere del seu, d'acord amb el que reglamentàriament s'estableixi.

2. Tot conductor d'un vehicle que circuli darrere d'un altre ha de deixar entre tots dos un espai lliure que li permeti aturar-se, en cas de frenada brusca, sense topar-hi, tenint en compte especialment la velocitat i les condicions d'adherència i frenada.

3. A més del que disposa l'apartat anterior, la separació que ha de mantenir tot conductor de vehicle que circuli darrere d'un altre sense assenyalar el seu propòsit d'avançament ha de ser tal que permeti al que al seu torn el segueixi avançar-lo amb seguretat. Els vehicles amb pes màxim superior a l'autoritzat que reglamentàriament es determini i els vehicles o conjunts de vehicles de més de 10 metres de longitud total han de mantenir, amb aquesta finalitat, una separació mínima de 50 metres.

4. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable:

- a) En poblat.
- b) On estigui prohibit l'avançament.
- c) On hi hagi més d'un carril destinat a la circulació en el seu mateix sentit.
- d) Quan la circulació estigui tan saturada que no permeti l'avançament.

5. Es prohibeix fer competicions de velocitat a les vies públiques o d'ús públic, llevat que, amb caràcter excepcional, s'haguessin delimitat per a això per l'autoritat competent.

SECCIÓ 3a PRIORITAT DE PAS

Article 21. Normes generals de prioritat.—1. En les interseccions, la preferència de pas cal verificar-la sempre tenint en compte la senyalització que la reguli.

2. Si no hi ha senyal que reguli la preferència de pas, el conductor està obligat a ceder-lo als vehicles que s'aproximin per la seva dreta, llevat dels supòsits següents:

- a) Tenen dret de preferència de pas els vehicles que circulin per una via pavimentada enfront dels procedents d'una altra sense pavimentar.

- b) Els vehicles que circulin per rails tenen dret de prioritat de pas sobre els altres usuaris.

- c) A les places, els que es trobin dins de la via circular tenen preferència de pas sobre els que hi pretenguin accedir.

- d) Reglamentàriament es poden establir altres excepcions.

Article 22. Trams estrets i de gran pendent.—1. En els trams de la via en què, per la seva estretor, sigui impossible o molt difícil el pas simultani de dos vehicles que circulin en sentit contrari, on no hagi senyalització expressa amb aquesta finalitat, té dret de preferència de pas el que hi hagi entrat primer. En cas de dubte sobre aquesta circumstància, té la preferència el vehicle amb més dificultats de maniobra, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

2. En els trams de gran pendent, en què es donin les circumstàncies d'estretor assenyalades al número anterior, la preferència de pas la té el vehicle que circuli en sentit ascendent, llevat si aquest pot arribar abans a un apartador establert amb aquesta finalitat. En cas de dubte cal atènyer-se al que estableix el número anterior.

Article 23. Conductors, vianants i animals.—1. Els conductors tenen prioritat de pas per als seus vehicles, respecte dels vianants, llevat dels casos següents:

- a) En els passos per a vianants degudament senyalitzats.

- b) Quan hagin de girar amb el seu vehicle per entrar en una altra via i hagi vianants travessant-la, encara que no hi hagi pas per a aquests.

- c) Quan el vehicle travessi un voral pel qual estiguin circulant vianants que no disposin de zona de vianants.

2. A les zones de vianants, quan els vehicles les travessin pels passos habilitats amb aquesta finalitat, els conductors tenen l'obligació de deixar passar els vianants que hi circulin.

3. També han de ceder el pas:

- a) Als vianants que pugin o baixin d'un vehicle de transport col·lectiu de viatgers, en una parada senyalitzada com a tal, quan es trobin entre l'esmentat vehicle i la zona de vianants o refugi més pròxim.

- b) A les tropes en formació, files escolars o comitatives organitzades.

4. Els conductors tenen prioritat de pas per als seus vehicles, respecte dels animals, llevat dels casos següents:

- a) En les carrerades degudament senyalitzades.

- b) Quan girin amb el seu vehicle per entrar en una altra via i hi hagi animals travessant-la, encara que no hi hagi pas per a aquests.

- c) Quan el vehicle travessi un voral pel qual estiguin circulant animals que no disposin de cap carrerada.

Article 24. Cessió de pas i interseccions.—1. El conductor d'un vehicle que hagi de ceder el pas a un altre no ha d'iniciar o continuar la seva marxa o la seva maniobra, ni reprendre-les, fins a haver-se assegurat que amb això no força el conductor del vehicle que té la prioritat a modificar-ne bruscament la trajectòria o la velocitat i ha de mostrar amb prou antelació, per la seva manera de circular, i especialment amb la reducció gradual de la velocitat, que efectivament li cedeix el pas.

2. Encara que gaudeixi de prioritat de pas, cap conductor no ha de penetrar amb el seu vehicle en una intersecció o en un pas per a vianants si la situació de la circulació és tal que, previsiblement, pugui quedar aturat de manera que impedeixi o obstrueixi la circulació transversal.

3. Tot conductor que tingui aturat el vehicle en una intersecció regulada per semàfor i la seva situació constitueixi obstacle per a la circulació n'ha de sortir sense esperar que es permeti la circulació en la direcció que es proposa prendre, sempre que en fer-ho no entorpeixi la marxa dels altres usuaris que avancin en el sentit permès.

Article 25. *Vehicles en serveis d'urgència.*—Tenen prioritat de pas sobre els altres vehicles i altres usuaris de la via els vehicles de servei d'urgència públics o privats, quan es trobin en servei de tal caràcter. Poden circular per damunt dels límits de velocitat establerts i estan exempts de complir altres normes o senyals, en els casos i amb les condicions que es determinin reglamentàriament.

SECCIÓ 4a INCORPORACIÓ A LA CIRCULACIÓ

Article 26. *Incorporació de vehicles a la circulació.*—El conductor d'un vehicle aturat o estacionat en una via o procedent de les vies que hi accedeixin, de les seves zones de servei o d'una propietat adjacent, que pretengui incorporar-se a la circulació, s'ha d'assegurar prèviament, fins i tot seguint les indicacions d'una altra persona en cas necessari, que pot fer-ho sense perill per als altres usuaris; ha de cedir el pas a altres vehicles, ha de tenir en compte la posició, trajectòria i velocitat d'aquests i ho ha d'advertir amb els senyals obligatoris per a aquests casos. Si la via a la qual s'accedeix està dotada d'un carril d'acceleració, el conductor que s'hi incorpora ha de procurar fer-ho amb la velocitat adequada.

Article 27. *Conducció de vehicles en tram d'incorporació.*—Amb independència de l'obligació dels conductors dels vehicles que s'incorporin a la circulació de complir les prescripcions de l'article anterior, els altres conductors han de facilitar, en la mesura que sigui possible, l'esmentada maniobra, especialment si es tracta d'un vehicle de transport col·lectiu de viatgers, que pretén incorporar-se a la circulació des d'una parada senyalitzada.

SECCIÓ 5a CANVIS DE DIRECCIÓ, DE SENTIT I MARXA ENRERE

Article 28. *Canvis de via, calçada i carril.*—1. El conductor d'un vehicle que pretengui girar a la dreta o a l'esquerra per utilitzar una via diferent d'aquella per la qual circula, per agafar una altra calçada de la mateixa via o per sortir-ne ho ha d'advertir prèviament i amb prou antelació als conductors dels vehicles que circulen darrere del seu i s'ha d'assegurar que la velocitat i la distància dels vehicles que s'acostin en sentit contrari li permeten efectuar la maniobra sense perill; s'ha d'abstenir de fer-la si no es donen aquestes circumstàncies. També cal que s'abstingui de fer la maniobra quan es tracti d'un canvi de direcció a l'esquerra i no hi hagi prou visibilitat.

2. Tota maniobra de desplaçament lateral que impliqui canvi de carril s'ha de portar a efecte respectant la prioritat del que circuli pel carril que es pretén ocupar.

3. Reglamentàriament, s'estableix la manera d'efectuar les maniobres necessàries per als diferents supòsits de canvi de direcció.

Article 29. *Canvis de sentit.*—El conductor d'un vehicle que pretengui invertir el sentit de la seva marxa ha de triar un lloc adequat per efectuar la maniobra, de manera que s'intercepti la via el menor temps possible, ha d'advertir el seu propòsit amb els senyals preceptius amb l'antelació suficient i s'ha d'assegurar que no posa en perill o obstaculitza altres usuaris. En cas contrari, s'ha d'abstenir de fer l'esmentada maniobra i ha d'esperar el moment oportú per efectuar-la. Quan la seva permanència a la calçada, mentre espera per fer la maniobra de canvi de sentit, impedeixi continuar la marxa dels vehicles que circulen darrere del seu, n'ha de sortir pel seu costat dret, si és possible, fins que les condicions de la circulació li permetin efectuar-lo.

Article 30. *Prohibició de canvi de sentit.*—Es prohibeix efectuar el canvi de sentit en tota situació que impedeixi comprovar les circumstàncies a què al·ludeix l'article anterior, en els passos a nivell i en els trams de via afectats pel senyal «túnel», així com les autopistes i autovies, llevat dels llocs habilitats amb aquesta finalitat i, en general, en tots els trams de la via en què estigui prohibit l'avançament, llevat que el canvi de sentit hi estigui expressament autoritzat.

Article 31. *Marxa enrere.*—1. Es prohibeix circular cap enrere, llevat dels casos en què no sigui possible marxar cap endavant ni canviar de direcció o sentit de marxa, i en les maniobres complementàries d'una altra que les exigeixi, i sempre amb el recorregut mínim indispensable per efectuar-la.

2. La maniobra de marxa enrere s'ha de fer lentament, després d'haver-ho advertit amb els senyals preceptius i d'haver-se assegurat, fins i tot baixant o seguint les indicacions d'una altra persona si cal, que, per les circumstàncies de visibilitat, espai i temps necessaris per efectuar-la, no ha de constituir un perill per als altres usuaris de la via.

3. Es prohibeix la maniobra de marxa enrere en autovies i autopistes.

SECCIÓ 6a AVANÇAMENT

Article 32. *Sentit de l'avançament.*—1. En totes les carreteres objecte d'aquesta Llei, com a norma general, l'avançament s'ha d'efectuar per l'esquerra del vehicle que es pretengui avançar.

2. Com a excepció, i si hi ha prou espai per fer-ho, l'avançament s'efectua per la dreta i adoptant les màximes precaucions quan el conductor del vehicle que es pretengui avançar estigui indicant clarament el seu propòsit de canviar de direcció a l'esquerra o parar en aquell costat, així com en les vies amb circulació en tots dos sentits, els tramvies que vagin per la zona central.

3. Reglamentàriament s'estableixen altres possibles excepcions a la norma general assenyalada al número 1 d'aquest article, i particularitats de la maniobra d'avançament, segons el caràcter o configuració de la carretera en què es desenvolupi aquesta maniobra.

Article 33. *Normes generals de l'avançament.*—1. Abans de començar un avançament que requereixi desplaçament lateral, el conductor que es proposi avançar ho ha d'advertir amb prou antelació, amb els senyals preceptius, i comprovar que en el carril que pretén utilitzar per a l'avançament hi ha prou espai lliure perquè la maniobra no posi en perill ni entorpeixi els qui circulin en sentit contrari, tenint en compte la velocitat pròpia i la dels altres usuaris afectats. En cas contrari, cal abstenir-se d'efectuar-la.

2. També cal que s'asseguri que el conductor del vehicle que el precedeix en el mateix carril no ha indicat el seu propòsit de desplaçar-se cap al mateix costat; en aquest cas, ha de respectar la preferència que l'assisteix. No obstant això, si després d'un temps prudencial, el conductor de l'esmentat vehicle no exerceix el seu dret prioritari, es pot iniciar la maniobra d'avançament, i cal avisar-lo prèviament amb un senyal acústic o òptic.

3. Així mateix, cal que s'asseguri que no s'ha iniciat la maniobra d'avançar el seu vehicle per part de cap conductor que el segueixi pel mateix carril, i que disposa de prou espai per reintegrar-se a la seva banda quan acabi l'avançament.

Article 34. *Execució de l'avançament.*—1. Durant l'execució de l'avançament, el conductor que l'efectuï ha de portar el seu vehicle a una velocitat notòriament superior a la del que pretén avançar i deixar entre tots dos una separació lateral suficient per realitzar-lo amb seguretat.

2. Si, després d'iniciar la maniobra d'avançament, adverteix que es produeixen circumstàncies que poden

fer-ne difícil la finalització sense provocar riscos, cal que redueixi ràpidament la marxa i tornar de nou a la seva banda i cal que ho avisi als que el segueixen amb els senyals preceptius.

3. El conductor del vehicle que ha efectuat l'avançament s'ha de reintegrar al seu carril tan aviat com li sigui possible i de manera gradual, sense obligar altres usuaris a modificar la seva trajectòria o velocitat i avisant-ho a través dels senyals preceptius.

Article 35. Vehicle avançat.—1. El conductor que adverteixi que un altre que el segueix té el propòsit d'avançar el seu vehicle està obligat a cenyir-se a la vora dreta de la calçada, llevat del supòsit de canvi de direcció a l'esquerra o d'aturada en aquest mateix costat a què es refereix l'article 32.2, en què cal que se cenyeixi a l'esquerra tot el possible, però sense interferir la marxa dels vehicles que puguin circular en sentit contrari.

2. Es prohibeix al conductor del vehicle que ha de ser avançat que augmenti la velocitat o efectui maniobres que impedeixin o dificultin l'avançament. També està obligat a disminuir la velocitat del seu vehicle quan, una vegada iniciada la maniobra d'avançament, es produeixi alguna situació que comporti perill per al seu propi vehicle, per al vehicle que l'està avançant, per als que circulen en sentit contrari o per a qualsevol altre usuari de la via.

Article 36. Prohibicions d'avançament.—Queda prohibit avançar:

1. En els revolts i canvis de rasant de visibilitat reduïda i, en general, en tot lloc o circumstància en què la visibilitat disponible no sigui suficient per poder efectuar la maniobra o desistir-ne una vegada iniciada, llevat que els dos sentits de circulació estiguin clarament delimitats i la maniobra es pugui efectuar sense envair la zona reservada al sentit contrari.

2. En els passos per a vianants senyalitzats com a tals i en els passos a nivell i en les seves proximitats.

3. En les interseccions i en les seves proximitats, llevat quan:

- Es tracti d'una plaça de circulació giratòria.
- L'avançament s'hagi d'efectuar per la dreta, segons el que preveu l'article 32.2.
- La calçada en què es realitzi gaudeixi de prioritat en la intersecció i hi hagi senyal exprés que ho indiqui.
- L'avançament es realitzi a vehicles de dues rodes.

Article 37. Supòsits especials d'avançament. Quan en un tram de via en el qual està prohibit l'avançament hi hagi immobilitzat un vehicle que, en tot o en part, ocupi la calçada en el carril del sentit de la marxa i llevat dels casos en què tal immobilització respongui a necessitats de trànsit, se'l pot avançar, encara que per a això calgui ocupar part del carril esquerre de la calçada, després d'haver-se assegurat que es pot fer la maniobra sense perill.

SECCIÓ 7a ATURADA I ESTACIONAMENT

Article 38. Normes generals d'aturades i estacionaments.—1. L'aturada o l'estacionament d'un vehicle en vies interurbanes s'ha de fer sempre fora de la calçada, a la seva banda dreta i deixant lliure la part transitable del voral.

2. Quan en vies urbanes s'hagi de realitzar a la calçada o al voral, cal situar el vehicle tan a prop com es pugui de la seva vora dreta, excepte a les vies de sentit únic, en les quals es pot situar també a la banda esquerra.

3. L'aturada i l'estacionament s'han de fer de tal manera que el vehicle no obstaculitzi la circulació ni constitueixi un risc per a la resta dels usuaris de la via; cal tenir en compte especialment la col·locació i cal evitar que es pugui posar en moviment en absència del conductor, d'acord amb les normes que s'estableixin reglamentàriament.

4. El règim d'aturada i estacionament en vies urbanes es pot regular per ordenança municipal i es poden adoptar les mesures necessàries per evitar l'entorpirament del trànsit, incloent-hi la retirada del vehicle.

Article 39. Prohibicions d'aturades i estacionaments.—1. Queda prohibit aturar-se i estacionar:

a) En els revolts i canvis de rasant de visibilitat reduïda, en les seves proximitats i en els túnels.

b) En passos a nivell, passos per a ciclistes i passos per a vianants.

c) En els carrils o parts de la via reservats exclusivament per a la circulació o per al servei de determinats usuaris.

d) En les interseccions i en les seves proximitats.

e) Sobre els rails de tramvies o tan a prop seu que se'n pugui entorpir la circulació.

f) En els llocs on s'impedeixi la visibilitat de la senyalització als usuaris que en resultin afectats o als quals obligui a fer maniobres.

g) En autopistes o autopistes, llevat a les zones habilitades amb aquesta finalitat.

2. Queda prohibit estacionar en doble fila.

SECCIÓ 8a ENCREUAMENT DE PASSOS A NIVELL I PONTS LLEVADISSOS

Article 40. Normes generals sobre passos a nivell i ponts llevadissos.—1. Tots els conductors han d'extremar la prudència i reduir la velocitat per sota de la màxima permesa en aproximar-se a un pas a nivell o a un pont llevadís.

2. Els usuaris que en arribar a un pas a nivell o a un pont llevadís el trobin tancat o amb la barrera o semibarrera en moviment, cal que s'aturin l'un darrere de l'altre en el carril corresponent fins que tinguin pas lliure.

3. L'encreuament de la via fèrria s'ha de fer sense demora i després d'haver-se assegurat que, per les circumstàncies de la circulació o per altres causes, no hi ha risc de quedar immobilitzat dins del pas.

4. Els passos a nivell i ponts llevadissos han d'estar degudament senyalitzats pel titular de la via.

Article 41. Bloqueig de passos a nivell i ponts llevadissos. Quan, per raons de força major, un vehicle quedi aturat en un pas a nivell o es produeixi la caiguda de la seva càrrega dins d'aquest, el conductor està obligat a adoptar les mesures adequades per al ràpid desallotjament dels ocupants del vehicle i per deixar el pas expedit en el menor temps possible. Si no ho aconsegueix, cal que adopti immediatament totes les mesures al seu abast perquè tant els maquinistes dels vehicles que circulin per rails com els conductors de la resta dels vehicles que s'hi aproximïn siguin advertits de l'existència del perill amb prou antelació.

SECCIÓ 9a UTILITZACIÓ DE L'ENLLUMENAT

Article 42. Ús obligatori de l'enllumenat.—1. Tots els vehicles que circulin entre la posta i la sortida del sol o a qualsevol hora del dia en els túnels i altres trams de via afectats pel senyal «túnel» han de portar encès l'enllumenat que correspongui, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

2. També han de portar encès durant la resta del dia l'enllumenat que s'estableixi reglamentàriament:

a) Les motocicletes que circulin per qualsevol via objecte d'aquesta llei.

b) Tots els vehicles que circulin per un carril reversible o en sentit contrari al normalment utilitzat a la calçada on es trobi situat, bé sigui un carril que els estigui exclusivament reservat o bé obert excepcionalment a la circulació en l'esmentat sentit.

Article 43. *Supòsits especials d'enllumenat.*—També és obligatori utilitzar l'enllumenat que s'estableixi reglamentàriament quan hi hagi condicions meteorològiques o ambientals que disminueixin sensiblement la visibilitat, com en cas de boira, pluja intensa, nevada, núvols de fum o de pols o qualsevol altra circumstància anàloga.

SECCIÓ 10. ADVERTÈNCIES DELS CONDUCTORS

Article 44. *Advertències dels conductors.*—1. Els conductors estan obligats a advertir la resta dels usuaris de la via sobre les maniobres que vulguin efectuar amb els seus vehicles.

2. Com a norma general, les esmentades advertències s'han de fer utilitzant la senyalització lluminosa del vehicle o, si no pot ser, amb el braç, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

3. Excepcionalment o quan així ho prevegi alguna norma d'aquesta Llei o dels seus reglaments, es poden fer servir senyals acústics, però en queda prohibit l'ús immotivat o exagerat.

4. Els vehicles de serveis d'urgència públics o privats i altres vehicles especials poden utilitzar altres senyals òptics i acústics en els casos i en les condicions que es determinin reglamentàriament.

CAPÍTOL III

Altres normes de circulació

Article 45. *Portes.* Es prohibeix portar les portes del vehicle obertes, obrir-les abans de la seva completa immobilització i obrir-les o baixar del vehicle sense haver-se assegurat prèviament que això no implica perill o entorpiment per a altres usuaris.

Article 46. *Apagat de motor.* Encara que el conductor no abandoni el seu lloc, ha d'aturar el motor sempre que el vehicle estigui parat a l'interior d'un túnel o en lloc tancat i durant la càrrega de combustible.

Article 47. *Cinturó, casc i resta d'elements de seguretat.*—1. Els conductors i ocupants de vehicles de motor i ciclomotors estan obligats a utilitzar el cinturó de seguretat, el casc i altres elements de protecció en els casos i en les condicions que es determinin reglamentàriament.

2. Reglamentàriament es fixen també les excepcions a la norma del número anterior, d'acord amb les recomanacions internacionals en la matèria i tenint en compte les condicions especials dels conductors minusvàlids.

Article 48. *Temps de descans i conducció.* Per raons de seguretat es poden regular els temps de conducció i descans. També es pot exigir la presència de més d'una persona habilitada per a la conducció d'un sol vehicle.

Article 49. *Vianants.*—1. Els vianants estan obligats a transitar per la zona de vianants, llevat quan aquesta no existeixi o no sigui practicable; en aquest cas poden fer-ho pel voral o, si no n'hi ha, per la calçada, d'acord amb les normes que es determinin reglamentàriament.

2. Fora de poblat, en totes les vies objecte d'aquesta Llei, i en trams de poblat inclosos en el desenvolupament d'una carretera que no disposin d'espai reservat especialment per a vianants, com a norma general, la seva circulació es fa per l'esquerra.

3. Llevat dels casos i en les condicions que es determinin reglamentàriament, queda prohibida la circulació de vianants per autopistes.

Article 50. *Animals.*—1. En les vies objecte d'aquesta Llei només es permet el trànsit d'animals de tir, càrrega o sella, caps de bestiar aïllats, en bandada o ramat, quan no hi hagi itinerari practicable per via pecuària i sempre que vagin custodiats per alguna persona. L'esmentat trànsit s'ha d'efectuar per la via alternativa que tingui menys

intensitat de circulació de vehicles i d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

2. Es prohibeix la circulació d'animals per autopistes i autopistes.

Article 51. *Auxili.*—1. Els usuaris de les vies que estiguin implicats en un accident de trànsit, el presenciïn o en tinguin coneixement estan obligats a auxiliar o sol·licitar auxili per atendre les víctimes, si n'hi ha, prestar la seva col·laboració per evitar perills o danys més greus, restablir, en la mesura que sigui possible, la seguretat de la circulació i aclarir els fets.

2. Si, per causa d'accident o avaria, el vehicle o la seva càrrega obstaculitzen la calçada, els conductors, després d'haver senyalitzat convenientment el vehicle o l'obstacle creat, han d'adoptar les mesures necessàries perquè sigui retirat en el mínim temps possible, cal que el treguin de la calçada i el situïn complint les normes d'estacionament sempre que sigui factible.

Article 52. *Publicitat.*—Es prohibeix la publicitat en relació amb vehicles de motor que ofereixi en la seva argumentació verbal, en els seus elements sonors o en les seves imatges, incitació a la velocitat excessiva, a la conducció temerària, a situacions de perill o qualsevol altra circumstància que suposi una conducta contrària als principis d'aquesta Llei. Aquesta publicitat està sotmesa al règim d'autorització administrativa prèvia, d'acord amb el que estableix la legislació reguladora de la publicitat.

TÍTOL III

De la senyalització

CAPÍTOL ÚNIC

Article 53. *Normes generals sobre senyals.*—1. Tots els usuaris de les vies objecte d'aquesta Llei estan obligats a obeir els senyals de la circulació que estableixin una obligació o una prohibició i a adaptar el seu comportament al missatge de la resta dels senyals reglamentaris que es trobin en les vies per les quals circulen.

2. Llevat de circumstàncies especials que ho justifiquin, els usuaris han d'obeir les prescripcions indicades pels senyals, encara que semblin estar en contradicció amb les normes de comportament en la circulació.

Article 54. *Prioritat entre senyals.*—1. L'ordre de prioritat entre els diferents tipus de senyals de circulació és el següent:

1r Senyals i ordres dels agents de la circulació.

2n Senyalització circumstancial que modifiqui el règim normal d'utilització de la via.

3r Semàfors.

4t Senyals verticals de circulació.

5è Marques viàries.

2. En cas que les prescripcions indicades per diferents senyals semblin estar en contradicció entre si, preval el senyal prioritari, segons l'ordre a què es refereix l'apartat anterior, o el més restrictiu si es tracta de senyals del mateix tipus.

Article 55. *Format dels senyals.*—1. Reglamentàriament s'estableix el catàleg oficial de senyals de la circulació i marques viàries, d'acord amb les reglamentacions i recomanacions internacionals en la matèria.

2. L'esmentat catàleg especifica, necessàriament, la forma, el color, el disseny i el significat dels senyals, així com les seves dimensions en funció de cada tipus de via i els seus sistemes de col·locació.

3. Els senyals i marques viàries que poden ser utilitzats en les vies objecte d'aquesta Llei han de complir les especificacions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 56. *Idioma dels senyals.*—Les indicacions escrites dels senyals s'han d'expressar almenys en l'idioma espanyol oficial de l'Estat.

Article 57. *Manteniment de senyals i senyals circumstancials.*—1. Correspon al titular de la via la responsabilitat del seu manteniment en les millors condicions possibles de seguretat per a la circulació i la instal·lació i conservació dels senyals i les marques viàries adients. També correspon al titular de la via l'autorització prèvia per a la instal·lació d'uns altres senyals de circulació. En cas d'emergència, els agents de l'autoritat poden instal·lar senyals circumstancials sense autorització prèvia.

2. L'autoritat encarregada de la regulació del trànsit és responsable de la senyalització de caràcter circumstancial per raó de les seves contingències i de la senyalització variable necessària per al seu control, d'acord amb la legislació de carreteres.

3. La responsabilitat de la senyalització de les obres que es duiguin a terme a les vies objecte d'aquesta Llei correspon als organismes que les realitzin o les seves empreses adjudicatàries, d'acord amb el que es determini reglamentàriament. Els usuaris de la via estan obligats a seguir les indicacions del personal destinat a la regulació del trànsit en les esmentades obres.

Article 58. *Retirada, substitució i alteració de senyals.*

1. El titular de la via o, si escau, l'autoritat encarregada de la regulació del trànsit ha d'ordenar la immediata retirada i, si escau, la substitució pels que siguin adequats dels senyals antireglamentàriament instal·lats, dels que hagin perdut el seu objecte i dels que no el compleixin per causa del seu deteriorament.

2. Excepte per causa justificada, ningú no ha d'instal·lar, retirar, traslladar, ocultar o modificar la senyalització d'una via sense permís del seu titular o, si escau, de l'autoritat encarregada de la regulació del trànsit o de la responsable de les instal·lacions.

3. Es prohibeix modificar el contingut dels senyals o col·locar-hi a sobre o al voltant seu plaques, cartells, marques o altres objectes que puguin induir a confusió, reduir-ne la visibilitat o l'eficàcia, enlluernar els usuaris de la via o distreure la seva atenció.

TÍTOL IV

De les autoritzacions administratives

CAPÍTOL PRIMER

De les autoritzacions en general

Article 59. *Normes generals sobre autoritzacions administratives.*—1. Per tal de garantir l'aptitud dels conductors per manejar els vehicles i la idoneïtat d'aquests per circular amb el mínim de risc possible, la circulació de vehicles de motor per les vies objecte d'aquesta Llei queda sotmesa al règim d'autorització administrativa prèvia.

2. Reglamentàriament es fixen les dades que han de constar en les autoritzacions dels conductors i dels vehicles, i cal que figurin en tot cas en les dels primers el nom i cognoms del seu titular, la data de naixement, el domicili, el lloc i la data d'expedició, el termini de vigència i la categoria dels vehicles que autoritza conduir amb les condicions restrictives que eventualment s'estableixin, i en la dels segons, la matrícula, el número de bastidor, la data de fabricació i, si escau, la contrasenya d'homologació, així com les dades del titular, les dimensions i pes màxims

autoritzats, inclosa la càrrega, i el nombre màxim de places autoritzades.

3. El conductor d'un vehicle està obligat a estar en possessió i dur a sobre el seu permís o llicència per conduir vàlid, així com el permís de circulació del vehicle i la targeta d'inspecció tècnica o certificat de característiques, i cal que els exhibeixi davant els agents de l'autoritat que els sol·licitin, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

CAPÍTOL II

De les autoritzacions per conduir

Article 60. *Permisos de conducció.*—1. La conducció de vehicles de motor i ciclomotors exigeix haver obtingut prèviament la preceptiva autorització administrativa, que s'adreça a verificar que els conductors tenen els requisits de capacitat, coneixements i habilitat necessaris per a la conducció del vehicle, d'acord amb el que es determini reglamentàriament. Es prohibeix conduir vehicles de motor i ciclomotors sense estar dotat de l'esmentada autorització administrativa.

2. L'ensenyament dels coneixements i les tècniques de la conducció, així com la constatació de les aptituds psicofísiques dels conductors, l'han d'exercir centres oficials o privats d'acord amb el que es determini reglamentàriament. En qualsevol cas, tot centre de reconeixement o d'ensenyament, sigui oficial o privat, necessita una autorització prèvia per dur a terme la seva activitat.

3. Es pot autoritzar l'ensenyament no professional en les condicions que es determinin reglamentàriament.

4. El permís i la llicència per conduir poden tenir vigència limitada en el temps i poden ser revisats en els terminis i les condicions que es determinin reglamentàriament.

CAPÍTOL III

De les autoritzacions relatives als vehicles

Article 61. *Permisos de circulació i documentació dels vehicles.*—1. La circulació de vehicles exigeix que aquests obtinguin prèviament la corresponent autorització administrativa, adreçada a verificar que estan en perfecte estat de funcionament i s'ajusten en les seves característiques, equips, recanvis i accessoris a les prescripcions tècniques que es fixen reglamentàriament. Es prohibeix la circulació de vehicles que no estiguin dotats de l'esmentada autorització.

2. Els vehicles, els seus equips i els seus recanvis i accessoris han d'estar prèviament homologats o ser objecte d'inspecció tècnica unitària abans de ser admesos a la circulació, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament. Els esmentats vehicles han de ser identificables, han de mostrar gravades o encunyades, de manera llegible i indeleble, les marques i contrasenyes que reglamentàriament siguin exigibles per tal d'individualitzar-los, autenticar-ne la fabricació i especificar-ne l'ús o el posterior acoblament d'elements importants.

3. Els vehicles de motor, els ciclomotors i els remolcs de pes màxim superior al que es determini reglamentàriament tenen documentades les seves característiques tècniques essencials en el certificat oficial corresponent, en el qual es fan constar les reformes que s'autoritzen i la verificació del seu estat de servei i manteniment en la forma que es disposi reglamentàriament.

4. El permís de circulació s'ha de renovar quan variï la titularitat registral del vehicle i queda extingit quan aquest es doni de baixa en el registre corresponent, a instància de part o per comprovar-se que no és apte per a la circulació, en la forma que es determini reglamentàriament.

5. La circulació d'un vehicle sense autorització, bé per no haver-la obtingut o perquè hagi estat objecte d'anul·lació o revocació, dóna lloc a la seva immobilització fins que es disposi de l'esmentada autorització, d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

Article 62. *Matrícules*.-1. Per posar en circulació vehicles de motor, així com remolcs de pes màxim superior al que es determini reglamentàriament, cal matricular-los i que portin les plaques de matrícula amb els caràcters que se'ls assigni de la manera que s'estableixi. Aquesta obligació és exigida als ciclomotors d'acord amb el que es determini reglamentàriament.

2. En casos justificats, l'autoritat competent per expedir el permís de circulació pot concedir, en els termes que es fixin reglamentàriament, permisos temporals que autoritzin la circulació provisional del vehicle, abans de la seva matriculació definitiva o mentre aquesta es tramita.

CAPÍTOL IV

Anul·lació, revocació i intervenció d'autoritzacions

Article 63. *Anul·lació i revocació*.-1. Les autoritzacions administratives regulades en aquest títol poden ser objecte de declaració de nul·litat o anul·lació, d'acord amb el que preveuen els articles 109 i següents de la Llei de procediment administratiu.

2. El procediment per a la declaració de nul·litat o anul·lació s'ajusta al que disposa el títol V, capítol primer, de l'esmentat text legal.

3. Amb independència del que disposen els paràgrafs anteriors, la vigència de les autoritzacions administratives regulades en aquest títol està subordinada a què es mantinguin els requisits exigits per al seu atorgament.

4. L'administració pot revocar les esmentades autoritzacions quan, després d'haver-les atorgat, s'acrediti que han desaparegut els requisits que s'exigien.

Per acordar aquesta revocació, l'administració ha de notificar a l'interessat la presumpta manca del requisit exigint, i li ha de concedir la facultat d'acreditar la seva existència en la forma i els terminis que es determinin reglamentàriament.

5. El titular d'una autorització revocada pot obtenir-la de nou, seguint el procediment i superant les proves establertes reglamentàriament, en les quals ha d'acreditar la concurrència del requisit en qüestió.

Article 64. *Suspensió cautelar*.-En el curs dels procediments de declaració de nul·litat, anul·lació i revocació de les autoritzacions administratives, es pot acordar la suspensió cautelar de l'autorització en qüestió, quan el seu manteniment comporti un greu perill per a la seguretat del trànsit o perjudiqui notòriament l'interès públic; en aquest cas l'autoritat que conegui de l'expedient ha d'ordenar, mitjançant resolució fundada, la intervenció immediata de l'autorització i la pràctica de totes les mesures que siguin necessàries per impedir-ne l'exercici efectiu.

TÍTOL V

De les infraccions i sancions, de les mesures cautelars i de la responsabilitat

CAPÍTOL PRIMER

Infraccions i sancions

Article 65. *Quadre general d'infraccions*.-1. Les accions o omissions contràries a aquesta Llei o als reglaments que la despleguen tenen el caràcter d'infraccions administratives i són sancionades en els casos, la forma i la

mesura que s'hi determinen, llevat que puguin constituir delictes o faltes tipificades en les lleis penals; en aquest cas l'administració passa el tant de culpa a l'ordre jurisdiccional competent i s'absté de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma.

2. Les infraccions a què fa referència el número anterior es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

3. Tenen la consideració d'infraccions lleus les comeses contra les normes contingudes en aquesta Llei que no es qualifiquin expressament com a greus o molt greus en els números següents.

4. Es consideren infraccions greus les conductes tipificades en aquesta Llei referides a conducció negligent o temerària, omissió d'auxili en cas de necessitat o accident, ingestió de substàncies que pertorbin o disminueixin les facultats psicofísiques del conductor, temps de conducció, limitacions de velocitat, prioritat de pas, avançaments, canvis de direcció o sentit, circulació en sentit contrari a l'estipulat, aturades i estacionaments en llocs perillosos o que obstaculitzin greument el trànsit, circulació sense enllumenat en situacions de falta o disminució de visibilitat o produint enlluernament a la resta dels usuaris de la via, circulació sense les autoritzacions previstes en aquesta Llei o sense matrícula o amb un vehicle que incompleixi les condicions tècniques que garanteixen la seguretat viària, realització i senyalització d'obres en la via sense permís i retirada o deteriorament de la senyalització permanent o ocasional, i les competicions o carreteres entre vehicles.

5. Tenen la consideració de molt greus les infraccions a què fa referència el número anterior quan hi concorrin circumstàncies de perill per raó de la intensitat de la circulació, les característiques i condicions de la via, les condicions atmosfèriques o de visibilitat, la concurrència simultània de vehicles i altres usuaris, especialment en zones urbanes i en poblat, o qualsevol altra circumstància anàloga que pugui constituir un risc afegit i concret al previst per a les greus en el moment de cometre's la infracció.

Article 66. *Infraccions en matèria de publicitat*.-Les infraccions al que preveu l'article 52 se sancionen en la quantia i a través del procediment establert a la legislació sobre defensa dels consumidors i usuaris.

Article 67. *Sancions*.-1. Les infraccions lleus són sancionades amb multa de fins a 15.000 pessetes, les greus amb multa de fins a 50.000 pessetes i les molt greus amb multa de fins a 100.000 pessetes. En el cas d'infraccions greus o molt greus, es pot imposar, a més, la sanció de suspensió del permís o llicència de conduir fins a tres mesos.

Les sancions de multa previstes en el paràgraf anterior, quan el fet no estigui castigat a les lleis penals ni puguin donar origen a la suspensió de les autoritzacions a què es refereix el mateix paràgraf i el segon de l'apartat 4 d'aquest article, es poden fer efectives dins dels deu dies següents a la notificació de la denúncia, amb una reducció del 20 per 100 sobre la quantia que es fixi provisionalment en la forma que es determini reglamentàriament.

Quan l'infractor no acrediti la seva residència habitual en territori espanyol, l'agent denunciador ha de fixar provisionalment la quantia de la multa, i si no se'n diposita l'import o no se'n garanteix el pagament per qualsevol mitjà admès en dret, ha d'immobilitzar el vehicle en els termes i les condicions que es fixin reglamentàriament. En tot cas, s'ha de tenir en compte el que preveu el paràgraf anterior respecte a la reducció del 20 per 100.

2. Les infraccions previstes a la legislació de transports en relació amb els tacògrafs, els seus elements o altres instruments o mitjans de control, prestació de serveis en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones per comportar perill greu i directe per a aquestes i excés en el pes màxim autoritzat dels vehicles, excepte quan la causa de

la infracció sigui l'excés de càrrega, les persegueixen els òrgans indicats en el següent article d'aquesta Llei, conforme al procediment i d'acord amb les sancions recollides en l'esmentada legislació de transports.

3. Les infraccions sobre normes de conducció i circulació de transport escolar i de transport de mercaderies perilloses per carretera se sancionen d'acord amb el que preveu la legislació de transports.

4. Se sancionen amb multa de 15.000 a 250.000 pesetes la conducció sense l'autorització administrativa corresponent, les infraccions a les normes reguladores de l'activitat dels centres de reconeixement de conductors o d'ensenyament, així com les de la inspecció tècnica de vehicles i les relatives al règim d'activitats industrials que afectin de manera directa la seguretat viària.

En aquelles infraccions de gravetat especial l'administració pot imposar, a més, la sanció de suspensió de fins a un any de la corresponent autorització o de cancel·lació d'aquesta.

5. La realització d'activitats corresponents a les diferents autoritzacions durant el temps de suspensió comporta una nova suspensió per sis mesos en cometre's el primer trencament, i la revocació definitiva de l'autorització si es produeix un segon trencament.

6. El Govern, mitjançant real decret, pot actualitzar la quantia de les multes previstes en aquesta Llei, tenint en compte la variació que experimenti l'Índex de Preus al Consum.

Article 68. Competències.-1. La competència per sancionar correspon, en el marc del que es disposa en aquesta Llei, al governador civil de la província en què s'hagi comès la infracció. Si es tracta d'una infracció comesa en territori de més d'una província, la competència per a la seva repressió correspon al governador civil de la província en què la infracció hagi estat denunciada abans. La facultat de sancionar pot ser delegada pels governadors civils en les autoritats provincials de trànsit en la mesura i extensió que es determinin reglamentàriament.

2. La sanció per infraccions o normes de circulació comeses en vies urbanes correspon als alcaldes respectius.

Els Governadors civils assumeixen aquesta competència quan, per raons justificades o per insuficiència dels serveis municipals, no pugui ser exercida pels alcaldes.

3. En les travessies la competència correspon al governador civil, mentre no tinguin característiques exclusives de vies urbanes.

4. La competència per sancionar les infraccions als preceptes del títol IV d'aquesta Llei i per imposar la suspensió del permís de conduir correspon, en tot cas, als governadors civils.

5. La competència per sancionar les infraccions a què es refereix l'article 52 d'aquesta Llei correspon en tot cas al director general de Trànsit.

Article 69. Graduació de sancions.-1. Les sancions previstes en aquesta Llei es graduen en atenció amb la gravetat i transcendència del fet, els antecedents de l'infractor i el perill potencial creat.

Per graduar les sancions, segons els antecedents de l'infractor, s'estableixen reglamentàriament els criteris de valoració dels antecedents esmentats.

2. No tenen el caràcter de sancions les mesures cautelars o preventives que es poden acordar d'acord amb aquesta Llei i amb el que s'estableix a la Llei de procediment administratiu.

CAPÍTOL II

De les mesures cautelars

Article 70. Immobilització del vehicle. – Els agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit poden

procedir, en la forma que es determini reglamentàriament, a la immobilització del vehicle quan, com a conseqüència de l'incompliment dels preceptes d'aquesta Llei, de la seva utilització es pugui derivar un risc greu per a la circulació, les persones o els béns. Aquesta mesura s'aplica immediatament després que desapareguin les causes que l'han motivada. També es pot immobilitzar el vehicle en els casos de negativa a efectuar les proves a què es refereix el número 2 de l'article 12.

Article 71. Retirada del vehicle.-1. L'Administració pot procedir, d'acord amb el que es determini reglamentàriament, si l'obligat a això no ho fa, a la retirada del vehicle de la via i el seu dipòsit al lloc que designi l'autoritat competent, segons que es trobi dins o fora de poblament, en els casos següents:

a) Sempre que constitueixi perill o causi greus perturbacions a la circulació o al funcionament d'algun servei públic i també quan es pugui presumir racionalment que ha estat abandonat a la via.

b) En cas d'accident que impedeixi continuar la marxa.

c) Quan hagi estat immobilitzat per deficiències.

d) Quan, un cop immobilitzat un vehicle, d'acord amb el que disposa l'article 67.1, paràgraf tercer, l'infractor persisteix en la seva negativa a dipositar o garantir el pagament de l'import de la multa.

2. Llevat de cas de sostracció o altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del seu titular, degudament justificades, les despeses que s'originin com a conseqüència de la retirada a la qual es refereix el número anterior, són per compte del titular, que les ha d'abonar o garantir-ne el pagament com a requisit previ a la devolució del vehicle, sens perjudici del dret de recurs que l'assisteix i de la possibilitat de repercutir-les sobre el responsable de l'accident, de l'abandonament del vehicle o de la infracció que hagi donat lloc a la retirada.

CAPÍTOL III

De la responsabilitat

Article 72. Persones responsables.-1. La responsabilitat per les infraccions al que es disposa en aquesta Llei recau directament en l'autor del fet en què consisteixi la infracció.

2. El titular que figuri en el registre de vehicles és en tot cas responsable per les infraccions relatives a la documentació del vehicle, les relatives a l'estat de conservació, quan les deficiències afectin les condicions de seguretat del vehicle i per les derivades de l'incompliment de les normes relatives a reconeixements periòdics.

3. El titular del vehicle, degudament requerit per a això, té el deure d'identificar el conductor responsable de la infracció i, si incompleix aquesta obligació en el tràmit procedimental oportú sense causa justificada, és sancionat pecuniàriament com a autor de falta greu.

4. La responsabilitat per l'exercici professional a què es refereixen les autoritzacions de l'apartat c) de l'article 5 d'aquesta Llei, en matèria d'ensenyament de la conducció i d'aptituds psicofísiques dels conductors, es determina reglamentàriament, dins dels límits establerts a l'apartat 4 de l'article 67.

5. El fabricant del vehicle i el dels seus components són, en tot cas, responsables per les infraccions relatives a les seves condicions de construcció que afectin la seva seguretat, així com que la fabricació s'ajusti a tipus homologats.

TÍTOL VI

Procediment sancionador i recursos

CAPÍTOL PRIMER

Procediment sancionador

Article 73. *Normes generals.*—No s'imposa cap sanció per les infraccions als preceptes d'aquesta Llei, sinó en virtut de procediment instruït d'acord amb les normes d'aquest capítol.

Amb caràcter supletori s'hi aplica el títol IV de la Llei de procediment administratiu.

Article 74. *Actuacions administratives i jurisdiccionals penals.*—1. Quan, com a conseqüència d'un procés penal, l'administració s'hagi abstingut d'actuar per sancionar possibles infraccions als preceptes d'aquesta Llei, i el procés acabi amb sentència absolutòria o una altra resolució que hi posi fi, provisionalment o definitivament, sense declaració de responsabilitat penal i sempre que aquesta no estigui fonamentada en la inexistència del fet, es pot iniciar, continuar o reprendre el corresponent procediment en els termes previstos en aquesta Llei, per determinar la possible existència d'infracció administrativa.

2. Si en el procés penal el jutge es pronuncia expressament sobre delictes o faltes directament relacionats amb la seguretat en la circulació viària, amb sentència condemnatòria dels inculpats, l'administració no pot imposar a aquests sanció fonamentada en els mateixos fets objecte del procés penal, i només pot aplicar-hi les mesures cautelars que siguin de la seva competència estricta, mitjançant expedient tramitat d'acord amb la Llei de procediment administratiu, a fi de verificar els requisits de les autoritzacions corresponents i llevat que l'autoritat judicial hagi proveït sobre això.

Article 75. *Incoació.*—1. El procediment sancionador s'incoa d'ofici per l'autoritat competent que tingui notícies dels fets que puguin constituir infraccions als preceptes d'aquesta Llei o mitjançant denúncia que pot formular qualsevol persona que en tingui coneixement directe.

2. Els agents de l'autoritat encarregats del servei de vigilància de trànsit han de denunciar les infraccions que observin quan exerceixin funcions de vigilància i control de la circulació viària.

3. En les denúncies per fets de circulació hi ha de constar: la identificació del vehicle amb el qual s'ha comès la suposada infracció, la identitat del denunciador, si fos coneguda, una relació circumstanciada del fet, amb expressió del lloc, la data i l'hora i el nom, la professió i el domicili del denunciador. Quan aquest sigui un agent de l'autoritat es poden substituir aquestes dades pel seu número d'identificació. En les denúncies per fets aliens a la circulació cal especificar totes les dades necessàries per a la seva descripció exacta.

Article 76. *Denúncies de les autoritats i els seus agents.* Les denúncies efectuades pels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit donen fe, llevat de prova en contra, respecte dels fets denunciats, sens perjudici del deure d'aquells d'aportar tots els elements probatoris que siguin possibles sobre el fet denunciador.

Article 77. *Notificació de denúncies.* Com a norma general, les denúncies de caràcter obligatori, formulades per agents de l'autoritat, es notifiquen a l'acte al denunciador i cal fer-hi constar les dades a què fa referència l'article 75 i el dret reconegut en el 79.1. Per raons justificades que han de constar en la mateixa denúncia, aquesta es pot notificar amb posterioritat.

Article 78. *Domicili de notificacions.*—1. Als efectes de notificacions, es considera domicili del conductor i del titular del vehicle aquell que els interessats hagin indicat

expressament i, si no ho han fet, el que figuri en els registres de conductors i infractors, i en el de vehicles, respectivament.

Tant els titulars de vehicles com de permisos per conduir estan obligats a comunicar els canvis de domicili.

2. Les notificacions de les denúncies que no es lliurin a l'acte i les altres notificacions a què doni lloc el procediment sancionador s'han de cursar al domicili indicat a l'apartat anterior d'aquest article i s'han d'ajustar al règim i els requisits previstos a la Llei de procediment administratiu.

Article 79. *Tramitació.*—1. Els òrgans competents de la Prefectura Central de Trànsit i els ajuntaments són els instructors de l'expedient i han de notificar les denúncies, si no ho ha fet el denunciador, al presumpte infractor, i li han de concedir un termini de quinze dies perquè al·legui tot el que consideri convenient a la seva defensa i proposi les proves que estimi oportunes.

2. De les al·legacions del denunciador es dona trasllat al denunciador a fi que n'informi en el termini de quinze dies.

3. Transcorreguts els terminis assenyalats en els números anteriors, a la vista del que al·leguin i provin el denunciador i el denunciador i després de l'eventual pràctica de la prova i ulterior audiència als interessats, en els casos en què això sigui estrictament necessari per a la investigació i qualificació dels fets, es dicta la resolució que sigui procedent.

CAPÍTOL II

Dels recursos

Article 80. *Recursos.*—Contra les resolucions dels expedients sancionadors que siguin competència dels governadors civils, dins el termini de quinze dies es pot interposar recurs d'alçada, que es tramita d'acord amb la Llei de procediment administratiu, davant el ministre de l'Interior, el qual pot delegar la competència per resoldre en el director general de Trànsit. Les resolucions que posin fi al procediment en via administrativa es poden recórrer davant de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

CAPÍTOL III

De la prescripció i cancel·lació d'antecedents

Article 81. *Prescripció.*—1. L'acció per sancionar les infraccions prescriu al cap de dos mesos, comptats a partir de l'endemà del dia en què s'hagin comès. La prescripció s'interromp per qualsevol actuació de l'Administració de la qual tingui coneixement el denunciador o estigui encaminada a descobrir-ne la identitat o el domicili, o per la notificació efectuada d'acord amb el que estableix l'article 78.

2. Les sancions, una vegada que adquireixin ferma, prescriuen al cap d'un any, prescripció que només s'interromp per les actuacions encaminades a la seva execució.

Article 82. *Cancel·lació.*—Les sancions fermes greus i molt greus són anotades en el registre de conductors i infractors, en la forma que es determini reglamentàriament, i són cancel·lades d'ofici, als efectes d'antecedents, una vegada transcorreguts sis mesos des del seu compliment o la seva prescripció total.

CAPÍTOL IV

Execució de les sancions

Article 83. *Execució de sancions.*—1. No es pot procedir a l'execució de les sancions previstes en aquesta Llei que no hagin adquirit ferma en via administrativa.

2. La suspensió de les autoritzacions regulades en aquesta Llei es porta a efecte, una vegada que adquireixi fermesa la sanció imposada, mitjançant ordre cursada a l'infractor perquè lliuri el document a l'agent de l'autoritat que se li indiqui.

En cas de desobediència a l'esmentada ordre es passa el tant de culpa a l'autoritat judicial.

3. Amb independència del que s'assenyala en el número anterior, se'n pren nota en els registres corresponents del període de suspensió. L'exercici de les activitats pròpies de l'autorització respectiva durant l'esmentat període, encara que es faci amb el document no lliurat, és considerat, a tots els efectes, com a infracció al que disposa l'article 60.

Article 84. *Cobrament de multes.*—1. Les multes s'han de fer efectives als òrgans de recaptació de l'administració gestora, directament o a través d'entitats de dipòsit, dins dels quinze dies hàbils següents a la data de la seva fermesa.

2. Vençut el termini d'ingrés establert a l'apartat anterior sense que s'hagi satisfet la multa, la seva exacció es porta a terme pel procediment de constrenyiment. Amb aquesta finalitat, constitueix títol executiu la certificació de descobert expedida per l'òrgan competent de l'administració gestora.

3. Quan les sancions hagin estat imposades per l'Administració de l'Estat, els òrgans i procediments de la recaptació executiva són els establerts en el Reglament General de Recaptació i altres normes d'aplicació. En els altres casos, són els que s'estableixen a la legislació aplicable per les autoritats que les hagin imposat.

4. Els actes de gestió recaptadora en via de constrenyiment dictats pels òrgans de l'Administració de l'Estat respecte de les multes imposades en aplicació d'aquesta Llei son impugnables en via economicoadministrativa.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que no entrin en vigor les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, s'apliquen com a reglaments d'aquesta el Codi de la Circulació aprovat pel Decret de 25 de setembre de 1934, i disposicions complementàries, en la mesura que no s'oposin al que s'hi estableix.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades la Llei 47/1959, de 30 de juliol, la Llei 85/1967, de 8 de novembre, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a la present Llei.

DISPOSICIÓ FINAL

1. Es faculta el Govern per dictar les disposicions necessàries per desplegar aquesta Llei, com també per modificar els conceptes bàsics continguts en el seu annex d'acord amb la variació de les seves definicions que es produeixi en l'àmbit d'acords i convenis internacionals amb transcendència a Espanya.

2. Igualment es faculta el Govern, a proposta dels ministres de Defensa i Interior i, si escau, dels altres ministres competents, per regular les peculiaritats del règim d'autoritzacions i circulació dels vehicles pertanyents a les Forces Armades.

Madrid, 2 de març de 1990.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JOSÉ LUIS CORCUERA CUESTA

ANNEX

Als efectes d'aquesta Llei i les seves disposicions complementàries, s'entén per:

1. Conductor. Persona que, amb les excepcions del paràgraf segon de l'apartat 2 d'aquest article, maneja el mecanisme de direcció o porta el comandament d'un vehicle, o al càrrec del qual hi ha un animal o animals. En vehicles que circulin en funció d'aprenentatge de la conducció, és conductor la persona que està a càrrec dels comandaments addicionals.

2. Vianant. Persona que, sense ser conductor, transita a peu per les vies o els terrenys a què es refereix l'article 2.

Són també vianants els qui empenyen o arrosseguen un cotxe de nen o d'impedit o qualsevol altre vehicle sense motor de petites dimensions, els que condueixen a peu un cycle o un ciclomotor de dues rodes, i els impeditos que circulen en una cadira de rodes, amb motor o sense.

3. Titular del vehicle. Persona al nom de la qual figura inscrit el vehicle en el registre oficial corresponent.

4. Vehicle. Artefacte o aparell apte per circular per les vies o terrenys a què es refereix l'article 2.

5. Cycle. Vehicle de dues rodes com a mínim, accionat exclusivament per l'esforç muscular de les persones que l'ocupen, en particular mitjançant pedals o manetes.

6. Bicicleta. Cycle de dues rodes.

7. Ciclomotor. Vehicle de dues rodes i una sola plaça amb motor tèrmic de cilindrada no superior a 50 centímetres cúbics, o amb motor elèctric de potència no superior a 1.000 watts i la velocitat del qual no excedeix els límits determinats reglamentàriament.

8. Tramvia. Vehicle que marxa per rails instal·lats a la via.

9. Vehicle de motor. Vehicle proveït de motor per a la seva propulsió. S'exclouen d'aquesta definició els ciclomotors i els tramvies.

10. Vehicle especial (VE). Vehicle, autopropulsat o remolcat, concebut i construït per realitzar obres o serveis determinats i que, per les seves característiques, està exceptuat de complir alguna de les condicions tècniques exigides reglamentàriament o sobrepassa permanentment els límits establerts per a pesos o dimensions, així com la maquinària agrícola i els seus remolcs.

11. Tractor i maquinària per a obres o serveis. Vehicle especial concebut i construït per a la seva utilització en obres o per fer serveis determinats, com ara tractors no agrícoles, pinta-ratlles, excavadores, motoanivelladores, carregadores, vibradores, piconadores, extractors de fang i llevaneu.

12. Tractor agrícola. Vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, concebut i construït per arrossegar o empenyer eines, maquinària o vehicles agrícoles.

13. Motocultor. Vehicle especial autopropulsat, d'un eix, dirigible per esteves per un conductor que vagi a peu. Certs motocultors poden, també, ser dirigits des d'un seient incorporat a un remolc o màquina agrícola o a un ormeig o bastidor auxiliar amb rodes.

14. Camió agrícola. Vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, especialment concebut per al transport al camp de productes agrícoles.

15. Maquinària agrícola automotriu. Vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, concebut i construït per efectuar treballs agrícoles.

16. Portador. Vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, concebut i construït per portar màquines agrícoles.

17. Màquina agrícola remolcada. Vehicle especial concebut i construït per efectuar treballs agrícoles i que, per traslladar-se i maniobrar, ha de ser arrossegat o empès per un tractor, motocultor o màquina automotriu. S'exclouen d'aquesta definició les eines agrícoles, i s'entenen com a tals els estris o instruments agrícoles, sense motor,

concebuts i construïts per efectuar treballs de preparació del terreny o conreu.

18. Remolc agrícola. Vehicle de transport construït i destinat per ser arrossegat per un tractor, un motocultor o una màquina agrícola automotriu.

19. Automòbil. Vehicle de motor que serveix, normalment, per al transport de persones o de coses, o de totes dues a la vegada, o per a la tracció d'altres vehicles amb aquesta finalitat. S'exclouen d'aquesta definició els vehicles especials.

20. Cotxe de minusvàlid. Automòbil la tara del qual no sigui superior a 300 quilograms i que, per construcció, no pot assolir en pla una velocitat superior a 40 quilòmetres per hora, projectat i construït especialment -i no merament adaptat- per a l'ús d'una persona amb alguna disfunció o incapacitat físiques.

21. Motocicleta. Automòbil de dues rodes, amb sidecar o sense, entenent com a tal l'habitacle adossat lateralment a la motocicleta, i el de tres rodes.

22. Turisme. Automòbil, diferent de la motocicleta, especialment concebut i construït per al transport de persones i amb capacitat fins a nou places, incloent-hi el conductor.

23. Camió. Automòbil concebut i construït per al transport de coses. S'exclou d'aquesta definició la motocicleta de tres rodes, concebuda i construïda per al transport de coses, amb una tara que no excedeixi de 400 quilograms.

24. Autobús. Automòbil concebut i construït per al transport de persones, amb capacitat per a més de nou places, incloent-hi el conductor. S'inclou en aquest terme el troleibús, és a dir, el vehicle connectat a una línia elèctrica i que no circula per rails.

25. Autobús articulat. El compost per dues seccions rígides unides per una altra d'articulada que les comunica.

26. Vehicle mixt. Automòbil especialment dispost per al transport, simultani o no, de mercaderies i persones fins a un màxim de nou incloent-hi el conductor, i en què es pot substituir eventualment la càrrega, parcialment o totalment, per persones mitjançant l'addició de seients.

27. Remolc. Vehicle concebut i construït per circular arrossegat per un vehicle de motor.

28. Remolc lleuger. Aquell que té un pes màxim autoritzat que no excedeixi de 750 quilograms.

29. Semiremolc. Remolc construït per ser acoblat a un automòbil de tal manera que reposi parcialment sobre aquest i que una part substancial del seu pes i de la seva càrrega siguin suportats per l'esmentat automòbil.

30. Camió tractor. Automòbil concebut i construït per realitzar, principalment, l'arrossegament d'un semiremolc.

31. Conjunt de vehicles o tren de carretera. Grup de vehicles acoblats que participen en la circulació com una unitat.

32. Vehicle articulat. Conjunt de vehicles format per un automòbil i un semiremolc.

33. Tara. Pes del vehicle, amb el seu equip fix autoritzat, sense personal de servei, passatgers ni càrrega, i amb la seva dotació completa d'aigua, combustible, lubricant, recanvis, eines i accessoris reglamentaris.

34. Pes en càrrega. El pes efectiu del vehicle i de la seva càrrega, incloent-hi el pes del personal de servei i dels passatgers.

35. Pes màxim autoritzat (PMA). El màxim pes en càrrega amb què es permet la circulació normal d'un vehicle.

36. Pes per eix. El que gravita sobre el terra, transmès per la totalitat de les rodes acoblades a aquest eix.

37. Eix doble o tàndem. Conjunt de dos eixos que tinguin una distància entre si que no sigui superior a 1,80 metres.

38. Eix triple o trídem. Conjunt de tres eixos amb una distància entre cada dos de consecutius que no sigui superior a 1,80 metres.

39. Llum de llarg abast o de carretera. El situat a la part davantera del vehicle, capaç d'enllumenar prou la via, de nit i en condicions de visibilitat normals, fins a una distància mínima per davant d'acord amb la reglamentació d'homologació en vigor. Ha de ser de color blanc o groc selectiu.

40. Llum de curt abast o d'encreuament. El situat a la part davantera del vehicle, capaç d'enllumenar prou la via, de nit i en condicions de visibilitat normals, fins a una distància mínima per davant d'acord amb la reglamentació d'homologació en vigor, sense enlluernar ni causar molèsties injustificades als conductors i altres usuaris de la via. Ha de ser de color blanc o groc selectiu.

41. Llum davanter de posició. El situat a la part davantera del vehicle, destinat a indicar-ne la presència i l'amplada, i que, quan sigui l'únic llum encès en aquella part davantera, sigui visible, de nit i en condicions de visibilitat normals indicades a la reglamentació corresponent. Aquest llum ha de ser blanc, i s'autoritza el color groc selectiu únicament quan estigui incorporat en llums de llarg o de curt abast del mateix color.

42. Llum posterior de posició. El situat a la part posterior del vehicle, destinat a indicar-ne la presència i l'amplada, i que sigui visible, de nit i en condicions de visibilitat normals, des d'una distància mínima que ha de fixar la corresponent reglamentació d'homologació. Ha de ser de color vermell no enlluernador.

43. Dispositiu reflector. El destinat a assenyalar la presència del vehicle i que ha de ser visible, de nit i en condicions de visibilitat normals, pel conductor d'un altre des d'una distància mínima que ha de fixar la corresponent reglamentació d'homologació, quan l'il·luminació el seu llum de llarg abast. Aquest dispositiu, també anomenat catadiòptric, és de color blanc si és davanter, groc auto si és lateral i vermell si és posterior.

44. Llum de marxa enrere. El situat a la part posterior del vehicle i destinat a advertir els altres usuaris de la via que el vehicle està efectuant, o que es disposa a efectuar, la maniobra de marxa enrere. Aquest llum ha de ser de color blanc i només ha de poder encendre's quan s'acciioni la marxa enrere.

45. Llum indicador de direcció. El destinat a advertir els altres usuaris de la via la intenció de desplaçar-se lateralment. Aquest llum ha de ser de color groc auto, de posició fixa, intermitent i visible de dia i de nit.

46. Llum de fre. El situat a la part posterior del vehicle i destinat a indicar als usuaris de la via que estan al darrere que s'està utilitzant el fre de servei. Ha de ser de color vermell i d'intensitat considerablement superior a la del llum posterior de posició.

47. Llum de boira. El destinat a augmentar la il·luminació de la via per davant, o a fer més visible el vehicle per darrere, en casos de boira, neu, pluja intensa o núvols de pols. Ha de ser de color blanc o groc selectiu si és davanter i de color vermell si és posterior.

48. Llum de gàlib. El destinat a senyalitzar l'amplada i altura totals en determinats vehicles. És blanc a la part davantera i vermell a la part posterior.

49. Llum d'emergència. Consisteix en el funcionament simultani de tots els llums indicadors de direcció.

50. Llum d'enllumenat interior. És el destinat a la il·luminació de l'habitacle del vehicle en forma tal que no produeixi enlluernament ni molesti indegudament els altres usuaris de la via. És de color blanc.

51. Llum d'estacionament. És el destinat a senyalitzar en poblat la presència d'un vehicle estacionat, per la qual cosa reemplaça el llum de posició, amb els mateixos colors d'aquest.

52. Plataforma. Zona de la carretera dedicada a l'ús de vehicles, formada per la calçada i les voreres.

53. Calçada. Part de la carretera dedicada a la circulació de vehicles. Es compon d'un cert nombre de carrils.

54. Carril. Banda longitudinal en què pot estar subdividida la calçada, delimitada o no per marques viàries longitudinals, sempre que tingui una amplada suficient per permetre la circulació d'una fila d'automòbils que no siguin motocicletes.

55. Vorera. Zona longitudinal de la carretera, elevada o no, destinada al trànsit de vianants.

56. Zona de vianants. Part de la via, elevada o delimitada d'una altra manera, reservada a la circulació de vianants. S'inclou en aquesta definició la vorera, l'andana i el passeig.

57. Refugi. Zona de vianants situada a la calçada i protegida del trànsit rodat.

58. Voral. Franja longitudinal afirmada contigua a la calçada, no destinada a l'ús de vehicles automòbils, més que en circumstàncies excepcionals.

59. Intersecció. Nus de la xarxa viària en el qual tots els encreuaments de trajectòries possibles dels vehicles que l'utilitzen es realitzen a nivell.

60. Pas a nivell. Encreuament a la mateixa altura entre una via i una línia de ferrocarril amb plataforma independent.

61. Autopista. Carretera que està especialment projectada, construïda i senyalitzada com a tal per a la circulació exclusiva d'automòbils i que reuneix les característiques següents:

- a) No hi tenen accés les propietats adjacents.
- b) No travessa a nivell cap altra sendera, via, línia de ferrocarril o tramvia, ni és travessada a nivell per sendera, via de comunicació o cap servitud de pas.
- c) Consta de diferents calçades per a cada sentit de circulació, separades entre si, llevat de punts singulars o

amb caràcter temporal, per una franja de terreny no destinada a la circulació o, en casos excepcionals, per altres mitjans.

62. Autovia. Carretera que no reuneix tots els requisits d'autopista però que té calçades separades per a cada sentit de circulació i limitació d'accessos a propietats adjacents. No travessa a nivell cap altra sendera, via, línia de ferrocarril o tramvia, ni és travessada a nivell per sendera, via de comunicació o cap servitud de pas.

63. Via ràpida. Carretera d'una sola calçada i amb limitació total d'accessos a les propietats adjacents. Les vies ràpides no travessen a nivell cap altra sendera, via, línia de ferrocarril o tramvia, ni són travessades a nivell per sendera, via de comunicació o cap servitud de pas.

64. Carreteres convencionals. Són les que no reuneixen les característiques pròpies de les autopistes, autovies i vies ràpides.

65. Poblat. Espai que comprèn edificis i en les vies d'entrada i de sortida del qual estan col·locats, respectivament, els senyals d'entrada a poblat i de sortida de poblat.

66. Travessia. És el tram de via interurbana que discorre per sòl urbà.

67. Detenció. Immobilització d'un vehicle per emergència, per necessitats de la circulació o per complir algun precepte reglamentari.

68. Aturada. Immobilització d'un vehicle, durant un temps inferior a dos minuts, per agafar o deixar persones o carregar o descarregar coses.

69. Estacionament. Immobilització d'un vehicle que no es troba en situació de detenció o d'aturada.

(Aquest Reial decret legislatiu s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada en el «BOE» núm. 185, de 3-8-1990.)